

Poslední zvonění

Umbrtka

Je téměř konec boje, co smetl z povrchu čistotu
Umbrtka řídil všechny stroje, to aby vyznavač měl jistotu,
že srovnáno se zemí je to,
co nemělo být nikdy postaveno.
A krásné scénérie zmaru
Předali život budoucímu jaru

Buldozery nastolily v Plzni klid
Takový, ve kterém s úctou náš pan Umbrtka bude žít
Tramvaje, ve kterých pojedeme, náš pan Umbrtka povede
na řetězech městem přes koleje

Na bitevní pláni louže odráží věčně šedé mraky
A již poslední mrtvý protivník hanebně sklopil zraky
Umbrtka je povznesen do výšin
V jeho městě opět vládne stín
Prochází se po bitevním poli
Špína zde sehrála výslednou roli

Hroudy hlíny pod nohama
Když tu slyší zvonění a tuší
Že musí rozbít ten poslední telefon
Symbol prázdných duší

Cítím ducha vody v mraku
Cítím ducha hlíny v strachu
Cítím ducha špíny v prachu
Cítím ducha masa v krvi
Cítím ducha síly v zemi